

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 8 päivänä tammikuuta 2014

2/2014

Verohallinnon päätös

verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2014

Annettu Helsingissä 2 päivänä tammikuuta 2014

Verohallinto on tuloverolain (1535/1992) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla, sellaisina kuin niistä 73 §:n 1 momentti ja 75 §:n 2 momentti ovat laissa 504/2010 ja sellaisena kuin niistä 73 §:n 2 momentti on laissa 1246/2013, päättänyt:

1 §

Vuodelta 2014 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työtekemispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunnoltaan erityiselle työtekemispaikalle.

Työmatkana pidetään matkaa työtekemispaikalle myös silloin, jos:

1) työtekemiskaipa sijaitsee muualla kuin oman työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön toimipaikassa;

2) työskentely on tilapäistä TVL 72a §:ssä tarkoitettulla tavalla;

3) työtekemiskaipa sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä verovelvollisen asunnosta ja

4) verovelvollinen on työtekemiskaipalle tehdyn matkan takia yöpynyt työtekemiskaipan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäisissä majoitustiloissa.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunnon ja erityisen työtekemiskaipan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työtekemiskaikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunnon ja erityisen työtekemiskaipan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työtekemiskaipalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoittu-

miskorvaukseen oikeuttavana matkana. Toissijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista työpaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkaliipusta sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen

määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo	Korvauksen enimmäismäärä
auto	43 senttiä kilometriltä, jota korotetaan – 7 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä – 11 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovaunun kuljettamista autoon kiinnitettynä – 21 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä – 3 senttiä kilometriltä sellaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri – 3 senttiä kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa – 9 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta
moottorivene, enintään 50 hv	78 senttiä kilometriltä
moottorivene, yli 50 hv	113 senttiä kilometriltä
moottorikelkka	106 senttiä kilometriltä
mönkijä	100 senttiä kilometriltä
moottoripyörä	33 senttiä kilometriltä
mopo	17 senttiä kilometriltä
muu kulkuneuvo	10 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 3 senttiä kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallinnon luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat polttoainekulut, hänelle korvattavien polttoainekulujen enimmäismäärä on 13 senttiä kilometriltä.

10 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohdullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

11 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työntekemispaikka on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työntekemispaikan on lisäksi oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 §

Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kesto aika	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	18
yli 10 tuntia (kokopäiväraha) kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	39
- vähintään 2 tunnilla	18
- yli 6 tunnilla	39

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä olleen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä olleen yhtä ilmaista ateriala.

13 §

Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan	51
Alankomaat	65
Albania	51
Algeria	66
Andorra	58
Angola	97
Antigua ja Barbuda	71
Arabiemiirikunnat	64
Argentiina	46
Armenia	47
Aruba	45
Australia	63
Azerbaidžan	67
Azorit	59
Bahama	67
Bahrain	65
Bangladesh	48
Barbados	57
Belgia	61
Belize	39
Benin	44
Bermuda	64
Bhutan	34
Bolivia	34
Bosnia ja Hertsegovina	50
Botswana	38
Brasilia	64
Britannia	68
Lontoo ja Edinburgh	72
Brunei	38
Bulgaria	51
Burkina Faso	38
Burundi	39
Chile	51

Cookinsaaret.....	62	Kanarian saaret	60
Costa Rica	48	Kap Verde	42
Curaçao	40	Kazakstan.....	62
Djibouti	54	Kenia	52
Dominica.....	47	Keski-Afrikan tasavalta	40
Dominikaaninen tasavalta	51	Kiina.....	64
Ecuador	48	Hongkong.....	66
Egypti.....	51	Macao	62
El Salvador.....	44	Kirgisia	46
Eritrea	39	Kolumbia	56
Espanja	62	Komorit	44
Etelä-Afrikka	48	Kongo (Kongo-Brazzaville).....	49
Etelä-Sudan	54	Kongon demokraattinen tasavalta	
Etiopia.....	40	(Kongo-Kinshasa).....	65
Fidži	43	Korean demokraattinen kansantasavalta	
Filippiinit.....	50	(Pohjois-Korea).....	65
Färsaaret	53	Korean tasavalta (Etelä-Korea)	77
Gabon	71	Kosovo	45
Gambia.....	37	Kreikka.....	60
Georgia.....	47	Kroatia	60
Ghana	44	Kuuba	50
Grenada	56	Kuwait.....	62
Grönlanti.....	53	Kypros.....	61
Guadeloupe.....	50	Laos.....	41
Guatemala	44	Latvia	51
Guinea.....	50	Lesotho	34
Guinea-Bissau	35	Libanon	63
Guyana	36	Liberia	44
Haiti	47	Libya.....	53
Honduras.....	41	Liechtenstein.....	69
Indonesia.....	42	Liettua.....	50
Intia.....	43	Luxemburg.....	64
Irak	56	Madagaskar.....	37
Iran	41	Madeira	58
Irlanti	66	Makedonia	51
Islanti	65	Malawi	50
Israel.....	71	Malediivit	50
Italia	64	Malesia	51
Itä-Timor.....	44	Mali.....	41
Itävalta	62	Malta	62
Jamaika.....	48	Marokko	61
Japani.....	71	Marshallinsaaret.....	49
Jemen	54	Martinique	52
Jordania	69	Mauritania	48
Kambodža	47	Mauritius.....	48
Kamerun	48	Meksiko	57
Kanada	66	Mikronesia	45

Moldova.....	45	Singapore.....	63
Monaco.....	67	Slovakia	57
Mongolia	42	Slovenia	57
Montenegro.....	53	Somalia.....	50
Mosambik.....	47	Sri Lanka.....	40
Myanmar (Burma).....	50	Sudan.....	59
Namibia	36	Suriname	42
Neitsytsaaret (USA)	40	Swazimaa.....	36
Nepal	35	Sveitsi.....	74
Nicaragua	40	Syyria	49
Niger.....	45	Tadžikistan.....	46
Nigeria.....	71	Taiwan.....	55
Norja	69	Tansania.....	41
Norsunluurannikko	71	Tanska.....	68
Oman	57	Thaimaa	56
Pakistan	35	Togo	48
Palau.....	55	Tonga.....	42
Palestiinalaisalue	60	Trinidad ja Tobago	70
Panama.....	48	Tšad.....	51
Papua-Uusi-Guinea	57	Tšekki.....	57
Paraguay	34	Tunisia.....	54
Peru	53	Turkki	54
Portugali.....	60	Istanbul.....	56
Puerto Rico	48	Turkmenistan.....	58
Puola.....	56	Uganda	37
Qatar.....	60	Ukraina.....	53
Ranska	66	Unkari.....	56
Romania.....	55	Uruguay	48
Ruanda	36	Uusi-Seelanti.....	60
Ruotsi.....	66	Uzbekistan	48
Saint Kitts ja Nevis	58	Valko-Venäjä	50
Saint Lucia.....	74	Vanuatu	53
Saint Vincent ja Grenadiinit	69	Venezuela	58
Saksa.....	61	Venäjä	56
Berliini.....	61	Moskova	70
Salomonsaaret	45	Pietari.....	64
Sambia.....	52	Vietnam	50
Samoa	46	Viro	51
San Marino	55	Yhdysvallat	63
São Tomé ja Príncipe.....	55	New York, Los Angeles,	
Saudi-Arabia.....	62	Washington	69
Senegal	49	Zimbabwe	45
Serbia	57	Maa, jota ei ole erikseen mainittu	42
Seychellit	74		
Sierra Leone	44		

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja määrien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä ollen kahta ilmaista ateriaa.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 18 euroa.

14 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutauon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 9,75 euroa.

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla aterioimaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 19,50 euroa.

15 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

16 §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

17 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00 - 07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 12 euroa.

18 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

19 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2014.

Helsingissä 2 päivänä tammikuuta 2014

Pääjohtajan estyneenä ollessa
Strategiajohtaja *Arto Pirinen*

Johtava asiantuntija Kari Aaltonen